UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (suuri jaosto)

7 päivänä syyskuuta 2010 *

Asiassa T-532/08,

Norilsk Nickel Harjavalta Oy, kotipaikka Espoo (Suomi), ja

Umicore SA/NV, kotipaikka Bryssel (Belgia),

edustajanaan asianajaja K. Nordlander,

kantajina,

joita tukee

Nickel Institute, kotipaikka Toronto (Kanada), edustajinaan asianajaja K. Nordlander, D. Anderson, QC, solicitor S. Kinsella ja solicitor H. Pearson,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään P. Oliver ja D. Kukovec,

vastaajana,

jota tukee

Tanskan kuningaskunta, asiamiehenään B. Weis Fogh,

väliintulijana,

jossa kantajat vaativat yhtäältä vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kolmannenkymmenennen kerran 21.8.2008 annetun komission direktiivin 2008/58/EY (EUVL L 246, s. 1) ja toisaalta aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen

(EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen 10.8.2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 790/2009 (EUVL L 235, s. 1) osittaista kumoamista siltä osin kuin näissä säädöksissä muutetaan tiettyjen nikkelikarbonaattiyhdisteiden luokitusta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti M. Jaeger sekä tuomarit J. Azizi (esittelevä tuomari), A. W. H. Meij, M. Vilaras, N. J. Forwood, M. E. Martins Ribeiro, O. Czúcz, I. Wiszniewska-Białecka, I. Pelikánová, E. Cremona, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen ja K. O'Higgins,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Kantajat Norilsk Nickel Harjavalta Oy (aiemmin OMG Harjavalta Oy, jäljempänä Norilsk Nickel) ja Umicore SA/NV riitauttavat kanteellaan tiettyjen nikkelikarbonaattiyhdisteiden vaarallisiksi aineiksi luokittelun (jäljempänä riitautetut luokitukset) lainmukaisuuden. Nämä luokitukset esitettiin ensin vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27.6.1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY (EYVL L 196, s. 1) liitteessä I ja sittemmin aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä

ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548 ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16.12.2008 annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 (EUVL L 353, s. 1) liitteessä VI.

2 Riitautetut luokitukset otettiin käyttöön direktiivin 67/548 mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kolmannenkymmenennen kerran 21.8.2008 annetussa komission direktiivissä 2008/58/EY (EUVL L 246, s. 1; jäljempänä riidanalainen direktiivi) ja sisällytettiin 25.9.2009 alkaen asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen 10.8.2009 annettuun komission asetukseen (EY) N:o 790/2009 (EUVL L 235, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus) (jäljempänä yhdessä riidanalaiset toimet).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

EY:n perustamissopimuksen ja EUT-sopimuksen määräykset

3 EY 230 artiklan neljännessä kohdassa määrätään seuraavaa:

”Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi samoin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen.”

4 SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrätään seuraavaa:

”Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi ensimmäisessä ja toisessa kohdassa määrätyin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta säädöksestä tai säädöksestä, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä.”

Direktiivi 67/548

5 Direktiivissä 67/548, sellaisena kuin se on muutettuna erityisesti direktiivin 67/548/ETY muuttamisesta seitsemännen kerran 30.4.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/32/ETY (EYVL L 154, s. 1) ja direktiivin 67/548 muuttamisesta sen mukauttamiseksi kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) sekä Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta annettuun asetukseen (EY) N:o 1907/2006 18.12.2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/121/EY (EUVL L 396, s. 850), vahvistetaan säännöt, jotka koskevat tiettyjen ”aineiden” kaupan pitämistä, ja näillä aineilla tarkoitetaan ”alkuaineita ja niiden yhdisteitä sellaisina kuin ne esiintyvät luonnossa tai tuotantomenetelmin valmistettuina, jotka sisältävät kaikki tuotteen pysyvyyden säilyttämiseksi tarvittavat lisäaineet ja tuotantotoiminnassa muodostuvat epäpuhtaudet lukuun ottamatta liuottimia, jotka voidaan erottaa vaikuttamatta aineen pysyvyyteen tai muuttamatta sen koostumusta”.

6 Tätä tarkoitusta varten direktiivin 67/548 4 artiklan 1 kohdan mukaan aineet luokitellaan niiden luontaisten ominaisuuksien perusteella kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa säädetyn luokituksen mukaisesti. Aineen luokitteleminen ”vaaralliseksi” direktiivin liitteessä I merkitsee sitä, että sen kaupan pitämisen edellytyksenä

ovat sen pakkaukseen tehtävät pakolliset merkinnät, joita ovat muun muassa aineen käyttöön liittyvistä vaaroista varoittavat varoitusmerkit sekä vakiolausekkeet, jotka koskevat yhtäältä sen käyttöön liittyviä erityisvaaroja ja toisaalta sen turvalliseen käyttöön liittyviä ohjeita.

7 Direktiivin 67/548 4 artiklan 3 kohdassa, sellaisena kuin se oli voimassa ennen asetuksen N:o 1272/2008 55 artiklan 2 kohdalla tehtyä muutosta, säädettiin seuraavaa:

”Liite I sisältää luettelon aineista, jotka luokitellaan 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti, sekä niiden yhdenmukaistetun luokituksen ja merkitsemisen. Päätös aineen ottamisesta liitteen I luetteloon, jossa esitetään luettelo saman artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti luokitelluista aineista sekä niiden yhdenmukaistetusta luokituksesta ja merkinnöistä tehdään [kyseessä olevan direktiivin] 29 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.”

8 Direktiivin 67/548 4 artiklan 2 kohdan mukaan ”aineiden ja valmisteiden luokituksen ja merkintöjen yleisperiaatteina sovelletaan liitteessä VI esitettyjä perusteita, jollei vaarallisten valmisteiden poikkeavista vaatimuksista säädetä erityisdirektiiveissä”.

9 Direktiivin 67/548 liitteessä VI olevassa jaksossa 1.2 todetaan seuraavaa:

”Tässä liitteessä vahvistetaan tämän direktiivin – – 4 artiklassa tarkoitettujen aineiden ja valmisteiden luokitusta ja merkitsemistä koskevat yleisperiaatteet.

Liitteen säännökset on osoitettu kaikille toimijoille (valmistajat, maahantuojat, jäsenvaltioiden viranomaiset), jotka joutuvat tekemisiin aineiden ja valmisteiden luokituksen ja merkintöjen kanssa.”

10 Direktiivin 67/548 liitteessä VI olevassa jaksossa 4.1.2 todetaan seuraavaa:

”Jos valmistajalla, jakelijalla tai maahantuojalla on käytettävissään tietoja, joiden perusteella aine pitäisi luokitella ja merkitä jaksossa 4.2.1, 4.2.2 tai 4.2.3 esitettyjen perusteiden mukaisesti, hänen on merkittävä aine väliaikaisesti näiden perusteiden mukaisesti, jotka perustuvat pätevän henkilön tekemään arvioon näytöstä.”

11 Direktiivin 67/548 liitteessä VI olevan jakson 4.1.3 mukaan ”valmistajan, jakelijan tai maahantuojan on toimitettava mahdollisimman pian asianmukaiset yhteenvetotiedot sille jäsenvaltiolle, jossa ainetta luovutetaan markkinoille”.

12 Direktiivin 67/548 liitteessä VI olevassa jaksossa 4.1.4 täsmennetään seuraavaa:

”Jos valmistaja, jakelija tai maahantuoja saa uusia tietoja, jotka vaikuttavat aineiden luokitukseen ja merkintöihin kohdissa 4.2.1, 4.2.2 tai 4.2.3 esitettyjen perusteiden mukaisesti, hänen on toimitettava nämä tiedot mahdollisimman nopeasti sille jäsenvaltiolle, jossa kyseistä ainetta luovutetaan markkinoille.”

13 Direktiivin 67/548 liitteessä VI oleva jakso 4.1.5 kuuluu seuraavasti:

”Jotta yhteisö voisi vahvistaa aineille mahdollisimman nopeasti yhdenmukaisen luokituksen tämän direktiivin 28 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, jäsenvaltioiden, joilla on käytettävissään asianmukaisia tietoja, joiden perusteella aine voidaan luokitella näihin ryhmiin, olisi toimitettava komissiolle mahdollisimman nopeasti kyseiset tiedot sekä ehdotuksia luokitusta ja merkintöjä varten. Tässä yhteydessä ei ole merkitystä sillä, ovatko tiedot valmistajan antamia vai eivät.

Komissio toimittaa edelleen muille jäsenvaltioille saamansa luokitus- ja merkintäehdotukset. Mikä tahansa jäsenvaltio voi pyytää komissiolta sen saamia tietoja.

_ _”

Direktiivin 67/548 tekniikan kehitykseen mukauttamista koskeva menettely

14 Direktiivin 67/548 28 artiklan nojalla muutokset, jotka ovat tarpeen direktiivin liitteiden mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen, on tehtävä 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (EYVL L 184, s. 23) 5 artiklan 1 kohdan mukaan, luettuna yhdessä kuulemismenettelyä (yksimielisyys)

noudattaen annetuissa neuvoston säädöksissä säädetyn täytäntöönpanovallan käytössä komissiota avustavia komiteoita koskevien säännösten mukauttamisesta päätökseen 1999/468 14.4.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, s. 36) liitteessä III olevan 1 kohdan kanssa, Euroopan komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja. Tämän päätöksen 5 artiklan 3 kohdan mukaan komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Kyseessä olevan päätöksen 5 artiklan 4 kohdassa puolestaan säädetään, että jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai jos lausuntoa ei ole annettu, asia saatetaan Euroopan unionin neuvoston käsiteltäväksi, mistä annetaan tieto Euroopan parlamentille.

Direktiivin 67/548 osittainen kumoaminen, muuttaminen ja korvaaminen asetuksella N:o 1272/2008

15 Direktiivi 67/548 kumottiin, muutettiin ja korvattiin osittain 20.1.2009 alkaen asetuksella N:o 1272/2008. Tällä asetuksella pyritään erityisesti panemaan täytäntöön kemikaalien yhdenmukaistettu luokitus- ja merkintäjärjestelmä sellaisena kuin se on kehitetty Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa (asetuksen N:o 1272/2008 johdanto-osan viidennestä kahdeksanteen perustelukappale).

16 Vaikka asetuksen N:o 1272/2008 55 artiklan 11 kohdassa säädetään, että ”kumotaan [direktiivin 67/548] liite I”, tämän asetuksen liitteeseen VI ei sen voimaantulon hetkellä sisältynyt riitautettuja luokituksia, joiden hyväksymismenettely oli viivästynyt huomattavasti, vaan pelkästään direktiivin 67/548 tekniikan kehitykseen mukauttamista koskevissa aiemmissa muutoksissa siihen sisällytetyt luokitukset, myös ne, joista säädetään direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen

kahdennenkymmenennenyhdeksännen kerran 29.4.2004 annetussa komission direktiivissä 2004/73/EY (EUVL L 152, s. 1, oikaisu EUVL 2004, L 216, s. 3).

17 Asetuksen N:o 1272/2008 johdanto-osan 53 perustelukappaleessa todetaan tältä osin seuraavaa:

”Jotta otettaisiin täysimääräisesti huomioon direktiivin 67/548 – – yhteydessä tehty työ ja saadut kokemukset, myös direktiivin 67/548/ETY liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvät tiettyjen aineiden luokitukset ja merkinnät, kaikki nykyiset yhdenmukaistetut luokitukset olisi uusia kriteerejä käyttämällä muunnettava uusiksi yhdenmukaistetuiksi luokituksiksi. Lisäksi koska tämän asetuksen soveltaminen lykkääntyy ja direktiivin 67/548 – – kriteerien mukaiset yhdenmukaistetut luokitukset pätevät aineiden ja seosten luokitukseen siirtymäaikana, kaikki nykyiset yhdenmukaistetut luokitukset olisi myös sisällytettävä muuttamattomina tämän asetuksen liitteisiin. Kun luokitusten kaikkiin tuleviin yhdenmukaistuksiin sovelletaan tätä asetusta, vältetään se, että saman aineen yhdenmukaistettu luokitus nykyisten ja uusien kriteerien mukaisesti olisi epäjohdonmukainen.”

18 Asetuksen N:o 1272/2008 36 artiklassa, jonka otsikko on ”Aineiden luokituksen ja merkintöjen yhdenmukaistaminen”, säädetään erityisesti seuraavaa:

”1. Aineelle, joka täyttää liitteessä I säädetyt, seuraavia ominaisuuksia koskevat kriteerit, annetaan tavallisesti 37 artiklan mukainen yhdenmukaistettu luokitus ja merkinnät:

a) hengitysteitä herkistävä, kategoria 1 (liitteessä I oleva 3.4 jakso);

b) sukusolujen perimää vaurioittava, kategoria 1A, 1B tai 2 (liitteessä I oleva 3.5 jakso);

c) syöpää aiheuttava, kategoria 1A, 1B tai 2 (liitteessä I oleva 3.6 jakso);

d) lisääntymiselle vaarallinen, kategoria 1A, 1B tai 2 (liitteessä I oleva 3.7 jakso).

– –”

19 Asetuksen N:o 1272/2008 37 artiklassa, jonka otsikko on ”Aineiden luokituksen ja merkintöjen yhdenmukaistamismenettely”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi toimittaa kemikaalivirastolle ehdotuksen, joka koskee aineiden yhdenmukaistettua luokitusta ja merkintöjä ja soveltuvin osin erityisiä pitoisuusrajoja tai M-kertoimia taikka ehdotuksen niiden tarkistamiseksi.

– –

2. Aineen valmistaja, maahantuoja tai jatkokäyttäjä voi tehdä kemikaalivirastolle ehdotuksen, joka koskee kyseisen aineen yhdenmukaistettua luokitusta ja merkintöjä sekä soveltuvin osin erityisiä pitoisuusrajoja ja M-kertoimia, jos liitteessä VI olevassa 3 osassa ei ole kyseistä ainetta koskevaa nimikettä sen vaaraluokan tai sen jaottelun osalta, jota ehdotus koskee.

– –

4. Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 76 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla perustettu kemikaaliviraston riskinarviointikomitea antaa lausunnon kaikista 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimitetuista ehdotuksista 18 kuukauden kuluessa ehdotuksen vastaanottamisesta niin, että niillä, joita asia koskee, on mahdollisuus esittää huomautuksensa. Kemikaalivirasto toimittaa lausunnon ja mahdolliset huomautukset komissiolle.

5. Jos komissio katsoo, että kyseisen aineen luokituksen ja merkintöjen yhdenmukaistaminen on asianmukaista, se toimittaa ilman aiheetonta viivästystä ehdotuksen päätökseksi kyseisen aineen ja asiaankuuluvan luokituksen ja merkintöjen sekä soveltuvin osin erityisten pitoisuusrajojen ja M-kertoimien sisällyttämisestä liitteessä VI olevan 3 osan taulukkoon 3.1.

Vastaava nimike sisällytetään liitteessä VI olevan 3 osan taulukkoon 3.2 samoin edellytyksin 31 päivään toukokuuta 2015 saakka.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. – –

6. Valmistajien, maahantuojien ja jatkokäyttäjien, joilla on uusia tietoja, jotka voivat johtaa liitteessä VI olevassa 3 osassa olevan aineen yhdenmukaistetun luokituksen ja merkintöjen muutokseen, on toimitettava – – ehdotus toimivaltaiselle viranomaiselle yhdessä niistä jäsenvaltioista, joissa aine saatetaan markkinoille.”

20 Asetuksen N:o 1272/2008 53 artiklassa, jonka otsikko on ”Tekniikan ja tieteen kehitykseen mukauttaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Komissio voi mukauttaa tekniikan ja tieteen kehitykseen – – liitteet I–VII, ottaen asianmukaisesti huomioon [kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetun luokitus- ja merkintäjärjestelmän] jatkokehityksen – –. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. – –”

21 Asetuksen N:o 1272/2008 54 artiklassa, jonka otsikko on ”Komiteamenettely”, säädetään seuraavaa:

”1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 1907/2006 133 artiklalla perustettu komitea.

– –

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468 – – 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

– –”

22 Päätöksen 1999/468 5 a artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna 17.7.2006 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, s. 11), säädetään ”valvonnan

käsittävästä sääntelymenettelystä", jonka yhteydessä tämän artiklan 1 kohdan nojalla "komissiota avustaa valvonnan käsittävää sääntelyä toteuttava komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtaja on komission edustaja". Kyseessä olevan päätöksen 5 a artiklan 3 kohdan nojalla on niin, että jos suunnitellut toimenpiteet ovat komitean lausunnon mukaiset, komissio toimittaa ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle valvontaa varten ja voi hyväksyä toimenpiteet ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei kolmen kuukauden kuluessa ole vastustanut ehdotusta. Kyseessä olevan päätöksen 5 a artiklan 4 kohdassa säädetään, että jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai jos lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä ja antaa siitä tiedon Euroopan parlamentille.

Asetus (ETY) N:o 793/93 ja asetus (EY) N:o 1907/2006

23 Olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23.3.1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 793/93 (EYVL L 84, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, säädetään sen johdanto-osan neljännen perustelukappaleen mukaisesti tehtävien jakamisesta ja yhteensovittamisesta jäsenvaltioiden, komission ja teollisuuden kesken teollisuuden tuottamien, maahantuomien ja/tai käyttämien aineiden vaaran arvioinnissa. Tämän asetuksen 3 ja 4 artiklassa säädetään näiden aineiden valmistajien ja maahantuojien velvoitteesta toimittaa tiettyjä tietoja, jotka määräytyvät sen mukaan, miten paljon tuotteita on tuotettu ja maahantuotu.

24 Asetuksen N:o 793/93 8 artiklan 1 kohdan mukaan komissio laatii luetteloita aineista, jotka edellyttävät ensisijaista vaarojen arviointia. Jokaiselle tällaiselle aineelle nimetään jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen esittelijäksi, joka arvioi kyseisen aineen ihmisille ja ympäristölle aiheuttaman vaaran (asetuksen N:o 793/93 10 artiklan 1–3 kohta).

25 Asetuksen N:o 793/93 9 artiklassa, 10 artiklan 2 kohdassa ja 12 artiklassa säädetään tältä osin valmistajien ja maahantuojien velvoitteesta toimittaa tarvittaessa lisätietoja tai suorittaa kokeita vaarojen arvioinnissa tarvittavien puuttuvien tietojen saamiseksi. Tämän asetuksen 12 artiklan 3 kohdassa säädetyin edellytyksin kokeet voi suorittaa yksi tai useampi asianomaisten valmistajien ja maahantuojien nimissä toimiva valmistaja tai maahantuoja. Lisäksi saman asetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaan valmistajat ja maahantuojat voivat pyytää esittelijältä vapautusta kaikista lisäkokeista tai osasta niitä, jos kyseinen tieto ei ole tarpeen vaaran arvioimiseksi tai jos se on mahdoton saada. Pyyntö on perusteltava. Ne voivat myös pyytää pidempää määräaikaa olosuhteiden niin vaatiessa.

26 Vaaran arvioinnin jälkeen esittelijä voi tarvittaessa ehdottaa yksilöityjen vaarojen rajoittamiseen tarkoitettua toimintaperiaatetta ja toimenpiteitä (asetuksen N:o 793/93 10 artiklan 3 kohta). Komissio tekee esittelijän suorittaman vaarojen arvioinnin ja tämän suositteleman toimintaperiaatteen perusteella ensisijaisten aineiden arviointituloksia koskevan ehdotuksen sekä tarvittaessa antaa suosituksen vaarojen rajoittamiseksi tarvittavasta toimintaperiaatteesta hyväksyttäväksi asetuksen N:o 793/93 15 artiklassa säädettyä komiteamenettelyä noudattaen. Näin hyväksytyn vaarojen arvioinnin ja suositellun toimintaperiaatteen perusteella komissio päättää tarvittaessa ehdottaa yhteisön toimenpiteitä tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27.7.1976 annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY (EYVL L 262, s. 201), sellaisena kuin se on muutettuna, yhteydessä tai muiden olemassa olevien yhteisön välineiden avulla (asetuksen N:o 793/93 11 artiklan 1–3 kohta).

27 Asetus N:o 793/93 kumottiin ja korvattiin kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston

perustamisesta, direktiivin 1999/45 muuttamisesta sekä komission asetusten N:o 793/93 ja (EY) N:o 1488/94, direktiivin 76/769 ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1, oikaisu EUVL 2007, L 136, s. 3; jäljempänä REACH-asetus).

28 REACH-asetuksen tarkoituksena on sen 1 artiklan 1 kohdan mukaan erityisesti varmistaa korkeatasoinen ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu. Tätä tarkoitusta varten asetuksessa annetaan sen 3 artiklassa tarkoitettuja aineita ja valmisteita koskevia säännöksiä, joita sovelletaan näiden aineiden valmistukseen, markkinoille saattamiseen ja käyttöön sellaisenaan, valmisteissa tai esineissä sekä valmisteiden markkinoille saattamiseen (REACH-asetuksen 1 artiklan 2 kohta). REACH-asetuksen 1 artiklan 3 kohdan mukaan asetus perustuu periaatteeseen, jonka mukaan valmistajien, maahantuojien ja jatkokäyttäjien on varmistettava, että he valmistavat, saattavat markkinoille tai käyttävät sellaisia aineita, jotka eivät vaikuta haitallisesti ihmisten terveyteen tai ympäristöön. Asetuksen säännökset perustuvat myös ennalta varautumisen periaatteeseen.

29 REACH-asetuksen 5 artiklaan sisältyvän ”ei tietoja, ei markkinoita” -periaatteen sekä asetuksen 6 ja 7 artiklassa säädettyjen velvoitteiden mukaisesti valmistajan tai maahantuojan, joka valmistaa tai tuo ainetta vuodessa enemmän kuin yhden tonnin, on ilmoitettava aineesta ja toimitettava rekisteröinti Euroopan kemikaalivirastolle. Tässä yhteydessä niiden pitää REACH-asetuksen 10 ja 13 artiklan mukaan sisältää yksityiskohtainen tekninen asiakirja-aineisto myös aineiden valmistuksesta, käytöistä, luokituksista ja sisäisistä ominaisuuksista, jotka on tarvittaessa osoitettava asiaankuuluvin testein tai tutkimustuloksin.

Asian taustalla olevat tosiseikat

Kantajat ja kyseessä olevat aineet

30 Ensimmäinen kantaja Norilsk Nickel on Suomen oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka tuottaa nikkelihydroksikarbonaattia sekä nikkeliä sisältäviä väli- ja lopputuotteita, kuten katodeja, nikkelibrikettejä ja nikkelisuoloja. Määräysvalta tässä yhtiössä on OJSC Mining and Metallurgical Company Norilsk Nickelillä, joka on Venäjän oikeuden mukaan perustettu yhtiö ja yksi maailman suurimmista nikkelin tuottajista. Toinen kantaja Umicore on Belgian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka tuo Belgiaan nikkelistä johdettuja kolmansista maista peräisin olevia tuotteita, myös nikkelihydroksikarbonaattia.

31 Riitautetut luokitukset koskevat neljää nikkelikarbonaattiyhdistettä eli nikkelihydroksikarbonaattia, puhdasta nikkelikarbonaattia ja kahta muuta nikkelipohjaista yhdistettä, jotka ovat nikkelin suoloja (jäljempänä nikkelikarbonaatit). Eniten myyty aine on nikkelihydroksikarbonaatti, josta käytetään myös nimeä nikkelikarbonaatti tai hapan nikkelikarbonaatti.

Nikkelikarbonaattien vaaran arviointia koskenut menettely

32 Komissio sisällytti vuonna 2000 puhtaan nikkelikarbonaatin neljänteen ensisijaisten aineiden luetteloon antamalla 25.10.2000 neljännestä neuvoston asetuksessa N:o 793/93

tarkoitetusta ensisijaisten aineiden luettelosta asetuksen (EY) N:o 2364/2000 (EYVL L 273, s. 5). Tanskan ympäristönsuojeluvirasto (Danish Environmental Protection Agency, jäljempänä DEPA) nimettiin kyseessä olevan aineen vaarojen arvioinnin esittelijäksi. Keskustelujen jälkeen puhtaan nikkelikarbonaatin vaarojen arviointi ulotettiin nikkelikarbonaattien ryhmään kuuluviin neljään yhdisteeseen. Nikkelikarbonaatin suurimmat tuottajat Euroopassa olivat tuolloin OMG Harjavalta (jäljempänä OMG), jonka nikkelialan toiminnan osti sittemmin toinen kantaja Norilsk Nickel, ja Pharmacie centrale de France SA (jäljempänä PCF) sekä Königswarter & Ebell GmbH (jäljempänä Königswarter). Lisäksi toinen kantaja Umicore toi nikkelikarbonaattia Belgiaan. OMG vastasi viestinnästä DEPA:n kanssa muiden yhtiöiden nimissä nikkelikarbonaattien vaaran arvioimisessa asetuksen N:o 793/93 merkityksellisten säännösten mukaisesti.

33 OMG ilmoitti 20.11.2002 DEPA:lle, ettei nikkelihydrokarbonaattien myrkyllisyydestä ihmisille ollut tietoa ja että se aikoi pyytää poikkeusta asetuksen N:o 793/93 9 artiklan 3 kohdan nojalla (ks. edellä 25 kohta).

34 DEPA:lle 27.5.2003 toimittamassaan asiakirjassa OMG, PCF, Königswarter ja Umicore esittivät asetuksen N:o 793/93 9 artiklan 3 kohdan perusteella pyynnön, joka koski vapautusta velvoitteesta toteuttaa tiettyjä kokeita ja toimittaa tietoja nikkelihydrokarbonaatin myrkyllisyydestä ihmisten terveydelle ja ympäristölle (jäljempänä poikkeusta koskeva pyyntö).

Riitautettuihin luokituksiin johtanut menettely

35 DEPA toimitti 16.4.2004 Euroopan kemikaalitoimistoon (jäljempänä ECB), joka oli komission Isprassa (Italia) sijaitseva elin ja joka korvattiin Euroopan kemikaalivirastolla, sekä vaarallisten aineiden luokitusta ja merkintöjä käsittelevälle tekniselle komitealle (jäljempänä CTCE) muodollisen ehdotuksen nikkelikarbonaattien luokituksen tarkistamiseksi direktiivin 67/548 nojalla.

36 Karsinogeenisuuteen, mutageenisuuteen ja lisääntymistoksisuuteen erikoistuneiden asiantuntijoiden työryhmä tarkasteli 20. ja 21.4.2004 pidetyssä kokouksessaan ehdotettua luokitusta karsinogeenisuuteen ja mutageenisuuteen liittyvien vaarojen osalta.

37 CTCE keskusteli luokitusehdotuksesta kokouksissaan 12.–14.5.2004 ja 21.–24.9.2004. Jälkimmäisessä kokouksessa päätettiin suosittaa nikkelikarbonaattien tarkistettua luokitusta koskevaa ehdotusta ja sisällyttää se komissiolle toimitettavaan direktiiviluonnokseen direktiivin 67/548 mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kolmannenkymmenennen kerran.

38 Marraskuussa 2005 DEPA esitti uudelleen nikkelikarbonaattien tarkistettua luokitusta koskevan ehdotuksen direktiivin 67/548 nojalla nikkelikarbonaattien vaarojen arviointia koskevassa raporttiluonnoksessa ja nikkelin ja nikkeliyhdisteiden vaarojen arviointia koskevassa raporttiluonnoksessa, jossa se totesi erityisesti, että

nikkelikarbonaattien luokitus perimää vaurioittaviin aineisiin vaarakategoriaan III (R-lauseke R68) oli ”perusteltua poikkeusta koskevan pyynnön nojalla”.

39 CTCE:n syyskuussa 2004 antaman suosituksen perusteella direktiivin 67/548 29 artiklassa, luettuna yhdessä päätöksen 1999/468 5 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 807/2003 liitteessä III olevan 1 kohdan kanssa (ks. edellä 14 kohta), tarkoitettu komitea päätti 16.2.2007 pidetyssä kokouksessaan kannattaa direktiivin 67/548 mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kolmannenkymmenennen kerran laadittua direktiiviluonnosta, joka sisälsi nikkelikarbonaattien tarkistettua luokitusta koskevan ehdotuksen.

40 Maaliskuussa 2007 direktiiviluonnos annettiin tiedoksi Maailman kauppajärjestön (WTO) kaupan teknisten esteiden komitealle (jäljempänä WTO:n komitea). Komissio vastasi 7.11.2007 kirjallisesti kolmansien maiden esittämiin huomautuksiin. WTO:n komitean 9.11.2007 pidetyssä kokouksessa käydyn keskustelun jälkeen komissio päätti lykätä riidanalaisen direktiivin antamista, jotta sille voitaisiin esittää lisää kirjallisia huomautuksia ja jotta direktiiviluonnos voitaisiin käsitellä uudelleen WTO:n komiteassa. Komissio vastasi 12.3.2008 kirjallisesti toiseen kirjallisten huomautusten kokonaisuuteen, ja direktiiviluonnos käsiteltiin uudelleen WTO:n komitean 19.3.2008 pidetyssä kokouksessa.

41 Komissio hyväksyi riidanalaisen direktiivin ja erityisesti nikkelikarbonaattien tarkistettua luokitusta koskevan ehdotuksen direktiivin 67/548 28 ja 29 artiklassa, luettuna yhdessä päätöksen 1999/468 5 artiklan ja asetuksen N:o 807/2003 liitteessä III olevan 1 kohdan kanssa, säädetyn menettelyn mukaisesti (ks. edellä 14 kohta).

42 Riitautetut luokitukset, sellaisina kuin ne esitetään riidanalaisen direktiivin liitteessä 1 F, ovat pääosin seuraavat:

”Indeksinro	Kemikaalin nimi	Luokitus	Merkinnät
– –	– –	– –	– –
028-010-00-0	Nikkelikarbonaatti; emäksinen nikkelikarbonaatti; hiilihapon nikkeli(2+)-suola; – – hiilihapon nikkelisuola; – – [μ-[karbonaatti(2-)-O:O’]] dihydroksitrinikkeli; – – [karbonaatti(2-)] tetrahydroksitrinikkeli – –	Carc. Cat. 1; R49 Muta. Cat. 3; R68 Repr. Cat. 2; R61 T; R48/23 Xn; R20/22 Xi; R38 R42/43 N; R50-53	T; N R: 49-61-20/22-38-42/43-48/23-68-50/53 S: 53-45-60-61
– –	– –	– –	– –”

43 Komissio antoi riidanalaisen asetuksen 10.8.2009 erityisesti asetuksen N:o 1272/2008 53 artiklan nojalla.

44 Riitautetut luokitukset sisällytettiin riidanalaisella asetuksella asetuksen N:o 1271/2008 liitteeseen VI, ja ne tulivat voimaan 25.9.2009.

45 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan ensimmäisestä kolmanteen perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”1. Asetuksen –– N:o 1272/2008 liitteen VI 3 osassa on kaksi vaarallisten aineiden luokitukseen ja merkintöihin liittyvää luetteloa. Taulukossa 3.1 luetellaan vaarallisten aineiden yhdenmukaistetut luokitukset ja merkinnät asetuksen –– N:o 1272/2008 liitteen I 2–5 osissa vahvistettujen arviointiperusteiden mukaisesti. Taulukossa 3.2 luetellaan vaarallisten aineiden yhdenmukaiset luokitukset ja merkinnät –– direktiivin 67/548 –– liitteessä VI vahvistettujen arviointiperusteiden mukaisesti. Näitä kahta luetteloa on muutettava päivittämällä luokituksia yhdenmukaistetussa luokitusjärjestelmässä jo oleville aineille ja lisäämällä uusia yhdenmukaistettuja luokituksia. Lisäksi olisi poistettava tiettyjä aineita koskevat nimikkeet.

2. Asetuksen –– N:o 1272/2008 liitettä VI on muutettava niiden muutosten mukaisesti, jotka on tehty hiljattain direktiivin 67/548 –– liitteeseen I –– [riidanalaisella] direktiivillä –– sekä –– direktiivin 67/548 –– mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kolmannenkymmenennen ensimmäisen kerran 15 päivänä tammikuuta 2009 annetulla komission direktiivillä 2009/2 ––. Mainitut toimenpiteet ovat asetuksen –– N:o 1272/2008 53 artiklassa tarkoitettuja mukautuksia tekniikan ja tieteen kehitykseen.

3. Asetuksen –– N:o 1272/2008 johdanto-osan 53 kappaleessa korostetaan, että on otettava täysimääräisesti huomioon direktiivin 67/548 –– yhteydessä tehty työ ja saadut kokemukset, myös direktiivin 67/548/ETY liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvät tiettyjen aineiden luokitukset ja merkinnät.”

46 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Muutetaan asetuksen – – N:o 1272/2008 liitteessä VI oleva 3 osa seuraavasti:

Muutetaan taulukko 3.1 seuraavasti:

a) korvataan liitteessä I vahvistettuja nimikkeitä vastaavat nimikkeet kyseisen liitteen nimikkeillä;

b) lisätään liitteessä II vahvistetut nimikkeet siinä järjestyksessä kuin ne ovat taulukossa 3.1;

– –

Muutetaan taulukko 3.2 seuraavasti:

a) korvataan liitteessä IV vahvistettuja nimikkeitä vastaavat nimikkeet kyseisen liitteen nimikkeillä;

b) lisätään liitteessä V vahvistetut nimikkeet siinä järjestyksessä kuin ne ovat taulukossa 3.2;

– –”

47 Riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

2. Edellä olevaa 1 artiklaa sovelletaan 1 päivästä joulukuuta 2010.

3. Tällä asetuksella muutetun asetuksen – – N:o 1272/2008 liitteen VI 3 osassa vahvistettuja yhdenmukaistettuja luokituksia voidaan soveltaa ennen 1 päivää joulukuuta 2010.”

48 Riitautetut luokitukset, sellaisena kuin ne esitetään riidanalaisen asetuksen liitteissä I ja IV, ovat pääosin seuraavat:

”Liite I

Indeksinumero	Kansainvälinen kemiallinen yksilöinti	Luokitus		Merkinnät	
		Vaaraluokka- ja kategoriakoodi(t)	Vaaralausekekoodi(t)	Varoitusmerkki, huomiosanakoodi(t)	Vaaralausekekoodi(t)
– –	– –	– –	– –	– –	– –

028-010-00-0	nickel carbonate; basic nickel carbonate; carbonic acid, nickel (2+) salt; – – carbonic acid, nickel salt; – – [μ-[carbonato(2-)-O:O']] dihydroxy trinickel; – – [carbonato(2-)] tetrahydroxytrinickel	Carc. 1A Muta. 2 Repr. 1B STOT RE 1 Acute Tox. 4 * Acute Tox. 4 * Skin Irrit. 2 Resp. Sens. 1 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H350i H341 H360D*** H372** H332 H302 H315 H334 H317 H400 H410	GHS08 GHS07 GHS09 Dgr	H350i H341 H360D*** H372** H332 H302 H315 H334 H317 H400 H410
– –	– –	– –	– –	– –	– –”

”*Liite IV*

Indeksinumero	Kansainvälinen kemiallinen yksilöinti	Luokitus	Merkinnät
– –	– –	– –	– –

028-010-00-0	nickel carbonate; basic nickel carbonate; carbonic acid, nickel (2+) salt; – – carbonic acid, nickel salt; – – [μ-[carbonato(2-)-O:O']] dihydroxy trinickel; – – [carbonato(2-)] tetrahydroxytrinickel – –	Carc. Cat. 1 ; R49 Muta. Cat. 3 ; R68 Repr. Cat. 2 ; R61 T ; R48/23 Xn ; R20/22 Xi ; R38 R42/43 N ; R50-53	T; N R: 49-61-20/22-38-42/43-48/23-68-50/53 S: 53-45-60-61
– –	– –	– –	– –"

Asian käsittelyn vaiheet ja osapuolten vaatimukset

49 Kantajat nostivat nyt esillä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.12.2008 jättämällään kannekirjelmällä.

50 Tuomioistuimen kirjaamoon 18.12.2008 jättämällään asiakirjalla Nickel Institute, joka on 24:ää nikkelin tuottajaa niin maailmanlaajuisesti kuin Euroopan tasolla edustava yhdistys, pyysi saada osallistua tähän oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen kantajien vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän väliintulon 1.4.2009 antamallaan määräyksellä.

51 Komissio teki 13.3.2009 tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään erillisellä asiakirjalla työjärjestyksen 114 artiklan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen ja vaati, että lausunnon antaminen kanteesta raukeaa työjärjestyksen 113 artiklan nojalla. Kantajat esittivät 29.4.2009 huomautuksensa oikeudenkäyntiväitteestä ja vaatimuksesta. Nickel Institute toimitti 13.5.2009 väliintulokirjelmän, joka koski ainoastaan tutkittavaksi ottamista.

52 Tuomioistuimen kirjaamoon 6.4.2009 jättämällään asiakirjalla Tanskan kuningaskunta pyysi saada osallistua tähän oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen komission vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän väliintulon 17.6.2009 antamallaan määräyksellä.

53 Kannekirjelmässään ja tutkittavaksi ottamista koskevissa huomautuksissaan kantajat, joita Nickel Institute tukee, vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää oikeudenkäyntiväitteen ja ottaa kanteen tutkittavaksi

– kumoaa riitautettujen luokitusten (indeksinumero 028-010-00-0) sisällyttämisen riidanalaisen direktiivin liitteen 1 F taulukkoon

– kumoaa komission ”päätöksen”, joka koskee poikkeusta koskevan pyynnön käyttämistä riitautettujen luokitusten perusteena

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

54 Komissio vaatii oikeudenkäyntiväitteessään, että unionin yleinen tuomioistuin

– ensisijaisesti hylkää kanteen, koska se on menettänyt kohteensa

– toissijaisesti toteaa, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

55 Tuomioistuimen kirjaamoon 3.11.2009 jättämällään erillisellä asiakirjalla kantajat vastasivat tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen ja pyysivät lupaa saada mukauttaa vaatimuksiaan ja kumoamisperusteitaan siten, että ne viittaavat myös riitautettuihin luokituksiin sellaisina kuin ne on esitetty riidanalaisessa asetuksessa.

56 Vaatimustensa ja kumoamisperusteidensa mukauttamista koskevassa pyynnössään kantajat, joita Nickel Institute tukee, vaativat lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin

– hyväksyy niiden pyynnön vaatimusten ja kumoamisperusteiden mukauttamisesta siten, että ne viittaavat myös riitautettuja luokituksia vastaaviin, riidanalaisen asetuksen liitteiden I ja IV taulukoihin sisällytettyihin nimikkeisiin (indeksinumero 028-010-00-0)

– hylkää oikeudenkäyntiväitteen

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

57 Komissio ilmoitti 9.11.2009 tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään asiakirjalla, ettei se vastusta vaatimusten ja kumoamisperusteiden mukauttamista, täsmentäen kuitenkin, että tämä edellyttää, että mukauttamista koskeva pyyntö on esitetty ennen kuin määräaika kanteen nostamiseksi riidanalaisesta asetuksesta oli päättynyt.

58 Tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja ilmoitti 19.11.2009 päivätyllä kirjeellä kantajille päätöksestään sallia näiden vaatimusten ja kumoamisperusteiden mukauttaminen.

59 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.12.2009 jättämällään erillisellä asiakirjalla kantajat, joita Nickel Institute tukee, väittivät, että kanne oli joka tapauksessa otettava tutkittavaksi, koska SEUT 263 artiklan neljäs kohta tuli voimaan 1.12.2009. Komissio kiisti tämän kannan samana päivänä jättämällään asiakirjalla.

60 Unionin yleinen tuomioistuin päätti 14.1.2010 työjärjestyksensä 14 artiklan nojalla unionin yleisen tuomioistuimen presidentin ehdotuksesta ja osapuolia kuultuaan siirtää asian työjärjestyksen 51 artiklan mukaisesti laajennetun ratkaisukokoonpanon (suuri jaosto) käsiteltäväksi oikeudenkäyntiväitteen ratkaisemiseksi.

Oikeudellinen arviointi

61 Työjärjestyksensä 114 artiklan 1 kohdan nojalla unionin yleinen tuomioistuin voi asianosaisen hakemuksesta lausua oikeudenkäyntiväitteestä käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan mukaan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei unionin yleinen tuomioistuin toisin päätä.

62 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo nyt esillä olevassa asiassa, että asiakirjojen perusteella sillä on tarpeeksi tietoa asiasta, ja päättää suullista käsittelyä aloittamatta ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

SEUT 263 artiklan neljännen kohdan sovellettavuus

Osapuolten lausumat

63 Komissio katsoo, että SEUT 263 artiklan neljännen kohdan viimeistä lausetta ei voida soveltaa nyt esillä olevassa asiassa.

64 Komission mukaan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kanteen tutkittavaksi ottamista on arvioitava ottamalla huomioon tilanne, joka vallitsi silloin, kun kannekirjelmä jätettiin. Lisäksi SEUT 263 artiklan neljännen kohdan soveltamisella ennen 1.12.2009 nostettuihin kanteisiin olisi mielivaltaisia seurauksia sen mukaan, antaako unionin yleinen tuomioistuin ratkaisunsa ennen tätä päivää vai sen jälkeen.

65 Komissio päättelee tästä, että SEUT 263 artiklan neljättä kohtaa sovelletaan vain kanteisiin, jotka on nostettu ajankohdan 30.11.2009 jälkeen. Alkuperäinen kanne nostettiin nyt esillä olevassa asiassa 5.12.2008 ja pyyntö saada mukauttaa vaatimuksia ja kumoamisperusteita esitettiin ennen 1.12.2009, joten SEUT 263 artiklalla ei ole vaikutusta nyt esillä olevaan menettelyyn.

66 Kantajat, joita Nickel Institute tukee, katsovat, että SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa esitettyjä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä sovelletaan kaikkiin Lissabonin sopimuksen voimaantulopäivänä 1.12.2009 unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltävänä oleviin riita-asioihin.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

67 Ensiksi on syytä huomauttaa, että EY 230 artiklan viidennen kohdan mukainen määräaika kanteen nostamiseksi riidanalaisesta asetuksesta päättyi 30.11.2009, toisin sanoen EY:n perustamissopimuksen voimassaoloaikana, ja että kantajat esittivät pyyntönsä saada mukauttaa vaatimuksiaan ja kumoamisperusteitaan ennen tätä päivää. Jos kumoamisvaatimus olisi esitetty SEUT 263 artiklan voimaantulopäivänä 1.12.2009, se olisi siis joka tapauksessa pitänyt jättää tutkimatta sen vuoksi, että tämän artiklan kuudennessa kohdassa, jossa toistetaan EY 230 artiklan viides kohta, tarkoitettua kanteen nostamisen määräaikaa ei olisi noudatettu. Nämä päätelmät pätevät sitäkin suuremmalla syyllä soveltuvin osin riidanalaisen direktiivin ja väitetyn ”päätöksen”, joka koskee poikkeusta koskevan pyynnön käyttämistä riitautettujen luokitusten perusteena, kumoamisvaatimuksiin, jotka esitettiin 5.12.2008.

68 Asianosaisten kannat poikkeavat toisistaan siinä, sovelletaanko nyt käsiteltävänä olevassa asiassa ajallisesti SEUT 263 artiklan neljättä kohtaa ja erityisesti sen viimeistä lausetta. Kantajat, joita Nickel Institute tukee, katsovat erityisesti, että siinä esitetyt muutetut tutkittavaksi ottamisen edellytykset, jotka koskevat sääntelytoimia, ovat välittömästi sovellettavia ja että kantajien riidanalaisten toimien osittaista kumoamista koskeva vaatimus olisi näin ollen otettava tutkittavaksi ilman, että niiden tarvitsee osoittaa, että riitautetut luokitukset koskevat niitä erikseen. Komissio puolestaan katsoo, ettei edellä mainittua määräystä sovelleta nyt esillä olevaan menettelyyn, koska kanteen tutkittavaksi ottamista on arvioitava ottamalla huomioon ne tutkittavaksi ottamisen edellytykset, jotka olivat voimassa silloin, kun kannekirjelmä jätettiin.

69 Tältä osin on todettava, ettei EUT-sopimus sisällä mitään erityisiä siirtymämääräyksiä siitä, sovelletaanko SEUT 263 artiklan neljättä kohtaa 1.12.2009 vireillä olleisiin tuomioistuinmenettelyihin.

70 Yksityisen unionin tuomioistuimissa nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevien sääntöjen ajallisesta sovellettavuudesta on todettava, että vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että yhtäältä tempus regit actum -periaatteen mukaan (ks. vastaavasti asia 12/71, Henck, tuomio 14.7.1971, Kok., s. 743, 5 kohta) kanteen tutkittavaksi ottaminen on ratkaistava niiden sääntöjen perusteella, jotka olivat voimassa sinä päivänä, jona kanne nostettiin (asia 60/72, Campogrande v. komissio, tuomio 8.5.1973, Kok., s. 489, 4 kohta; ks. vastaavasti ja analogisesti myös asia C-66/08, Kozlowski, määräys 22.2.2008, 7 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa), ja toisaalta kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä on arvioitava ottamalla huomioon tilanne, joka vallitsi silloin, kun kanne nostettiin eli kun kannekirjelmä jätettiin (ks. yhdistetyt asiat C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 ja C-22/01, Espanja v. neuvosto, tuomio 18.4.2002, Kok., s. I-3439, 23 kohta; asia T-131/99, Shaw ja Falla v. komissio, tuomio 21.3.2002, Kok., s. II-2023, 29 kohta ja asia T-301/01, Alitalia v. komissio, tuomio 9.7.2008, Kok., s. II-1753, 37 kohta), ja näitä edellytyksiä koskevan puutteen korjaaminen on mahdollista vain, kun se

tapahtuu ennen kanteen nostamiselle asetetun määräajan päättymistä (asia 50/84, Bensider ym. v. komissio, tuomio 27.11.1984, Kok., s. 3991, 8 kohta).

71 Päinvastainen ratkaisu johtaisi myös mielivallan riskiin lainkäytössä, koska kanteen tutkittavaksi ottaminen olisi tällöin riippuvainen sattumanvaraisesta päivämäärästä, jona unionin yleinen tuomioistuin antaa asiassa lopullisen ratkaisun (ks. vastaavasti ja analogisesti yhdistetyt asiat 212/80–217/80, Salumi ym., tuomio 12.11.1981, Kok., s. 2735, 14 kohta).

72 Nyt esillä olevassa asiassa kanteen nostamisen hetkellä, toisin sanoen niin kannekirjelmän kuin vaatimusten ja kumoamisperusteiden mukauttamista koskevan pyynnön jättämisen hetkellä, kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä määrättiin EY 230 artiklassa. Tämän vuoksi edellä 70 kohdassa esitetyn oikeuskäytännön perusteella nyt esillä olevan kanteen tutkittavaksi ottaminen on ratkaistava kyseisen artiklan valossa. Vaikka SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa ja erityisesti sen viimeisessä lauseessa olisi nyt esillä olevassa asiassa voitu antaa kantajille sellainen asiavaltuus, jota niillä ei ole EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla, sitä ei voitaisi ottaa huomioon nyt esillä olevan kanteen tutkittavaksi ottamista tarkasteltaessa, koska kanteen nostamisen määräaika niin EY 230 artiklan viidennen kohdan kuin SEUT 263 artiklan kuudennenkin kohdan mukaan oli jo päättynyt SEUT 263 artiklan voimaantulopäivänä 1.12.2009.

73 Tähän päätelmään ei vaikuta väite, jonka mukaan SEUT 263 artikla kuuluu niihin menettelysääntöihin, joita vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan katsotaan yleensä voitavan soveltaa kaikkiin niiden voimaantulohetkellä vireillä oleviin asioihin, toisin kuin aineellisia sääntöjä (edellä 71 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Salumi ym., tuomion 9 kohta; asia C-293/04, Beemsterboer Coldstore Services, tuomio 9.3.2006, Kok., s. I-2263, 19 kohta ja asia C-467/05, Dell'Orto, tuomio 28.6.2007, Kok., s. I-5557, 48 kohta). Vaikka ajateltaisiin tuomioistuimen toimivaltaa koskevien sääntöjen kuuluvan menettelysääntöjen alaan (ks. vastaavasti em. asia Dell'Orto, tuomion 49 kohta), on todettava, kuten edellä 70 ja 71 kohdassa kuvatusta oikeuskäytännöstä ilmenee,

että niiden sääntöjen määrittämiseksi, joita sovelletaan unionin toimesta nostetun kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen arviointiin, on sovellettava tempus regit actum -periaatetta.

74 Tästä seuraa, että SEUT 263 artiklan neljättä kohtaa ei voida soveltaa nyt esillä olevassa asiassa.

75 Nyt esillä olevan kanteen tutkittavaksi ottamista on siis tarkasteltava EY 230 artiklan neljännen kohdan valossa.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

Osapuolten lausumat

76 Komissio väittää unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 113 ja 114 artiklan mukaisen oikeudenkäyntiväitteensä ja lausunnon antamisen raukeamista koskevan vaatimuksensa tueksi, että direktiivin 67/548 liite I, myös riitautetut luokitukset sellaisina kuin ne otettiin käyttöön riidanalaisella direktiivillä, kumottiin 20.1.2009 asetuksen N:o 1272/2008 55 artiklan 11 kohdassa, mistä seurasi automaattisesti, että liitteen muuttamisesta annettu riidanalainen direktiivi kumottiin samana päivänä eikä sillä ole enää oikeusvaikutusta. Näin ollen riidanalaisen direktiivin osittaista kumoamista koskeva vaatimus on työjärjestyksen 113 artiklassa tarkoitetulla tavalla menettänyt kohteensa.

77 Vaikka oletettaisiin, ettei näin ole, komissio katsoo, että riitautetut luokitukset, joista riidanalaisissa toimissa säädettiin, eivät koske kantajia EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla suoraan eivätkä erikseen.

78 Komissio katsoo lisäksi, että vaatimus kumota sen ”päätös”, joka koskee poikkeusta koskevan pyynnön käyttämistä riitautettujen luokitusten perusteena, ei selvästi täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, koska tällaista ”päätöstä” ei ole olemassa. Vaikka ”päätös” olisi olemassa, se olisi olennainen osa riidanalaista direktiiviä ja sen antamiseen johtanutta menettelyä, jonka yhteydessä komissio oli toteuttanut oman vaaran arviointinsa.

79 Kantajat, joita Nickel Institute tukee, katsovat, että riidanalaisissa toimissa säädetyt riitautetut luokitukset koskevat niitä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla suoraan ja erikseen.

80 Kriteeristä, jonka mukaan säännösten on koskettava kantajia erikseen, kantajat toteavat, että yleisestä sovellettavuudestaan huolimatta riitautetut luokitukset koskevat niitä erikseen sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella nämä toimijat erottuvat kaikista muista toimijoista.

81 Ensinnäkin poikkeusta koskevan pyynnön allekirjoittaneiden kahden muun yhtiön tavoin kantajat olivat mielestään selvästi yksilöitävissä riidanalaisten toimien hyväksymishetkellä ja muodostivat näin oikeuskäytännössä tarkoitetun toimijoiden rajoitetun ryhmän. Tämä johtui siitä, että kantajat olivat osallistuneet nikkelikarbonaattien vaaran arviointiin, johon riitautetut luokitukset perustuivat. Erityisesti tämä

yksilöiminen seuraa neljän yhtiön välisestä sopimuksesta tehdä poikkeusta koskeva pyyntö, jota komissio käytti tässä tarkoituksessa.

82 Toiseksi kantajilla oli mielestään erityiset menettelylliset takeet vaarojen arviointimenettelyn yhteydessä niin kyseisten aineiden tuottajina kuin maahantuojinakin, nimittäin asetuksen (EY) N:o 793/93 10 artiklan 1 kohdan perusteella. Tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdan ja 12 artiklan mukaan kantajien oli osallistuttava menettelyyn, koska ne olivat aiemmin ilmoittaneet tuottaneensa ja maahantuoneensa nikkelikarbonaatteja. Kantajien mukaan on kiistatonta, että toimi koskee henkilöä erikseen, kun tämä on osallistunut sen hyväksymiseen johtaneeseen menettelyyn ja kun sovellettavassa lainsäädännössä annetaan tälle henkilölle tietyt menettelylliset takeet. Näiden menettelyllisten takeiden nojalla kantajilla olisi ollut oikeus tulla esittelijän kuulemiksi ennen kuin tämä teki päätöksensä siitä, olivatko tiedot tai kokeet tarpeen nikkelikarbonaattien vaarojen arvioimiseksi.

83 Kantajien mukaan menettelyllisiä takeita sovelletaan sekä vaarojen arviointimenettelyyn että tosiasiassa myös menettelyyn, joka johti riidanalaisen direktiivin hyväksymiseen, koska riitautetut luokitukset perustuivat kyseessä olevaan vaarojen arviointiin ja erityisesti poikkeusta koskevaan pyyntöön. Asetuksen N:o 793/93 11 artiklan 3 kohdan mukaan (ks. edellä 26 kohta) komission on kuultava esittelijää ennen kuin se tekee päätöksen yhteisön toimenpiteiden käyttöönotosta paljastuneiden vaarojen hallitsemiseksi, ja päätös voi sisältää ehdotuksen muuttaa luokitusta. Esittelijän on puolestaan kuultava kyseessä olevia toimijoita kyseisen asetuksen 10 artiklan 1 kohdan nojalla. Näin ollen kantajien menettelylliset takeet vaarojen arviointimenettelyssä ovat olennainen osa luokituspäätökseen, jollaisesta riidanalaisessa direktiivissä on kyse, johtavaa päätöksentekomenettelyä, minkä seurauksena kantajat on yksilöity riidanalaisten toimien osalta. Kantajat täsmentävät, etteivät ne vetoa erityisiin menettelyllisiin takeisiin direktiivin 67/548 nojalla, joten komission viittauksella ensimmäisen

oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-369/03, Arizona Chemical ym. vastaan komissio, 14.12.2005 antamaan määräykseen (Kok., s. II-5839, 76 kohta) ei ole merkitystä. Lisäksi kantajat olivat hyvin erilaisessa tilanteessa kuin kantajat asiassa, jossa tämä määräys annettiin, sillä ne osallistuivat tiiviisti vaarojen arviointimenettelyyn asetuksen N:o 793/93 10 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan 3 kohdan perusteella.

84 Kolmanneksi riitautetut luokitukset koskivat erikseen kantajia, koska niiden hyväksymisen yhteydessä komissio loukkasi kantajien menettelyllisiä oikeuksia, jotka takaavat niille, ettei niiden toimittamia tietoja käytetä muuhun kuin siihen tarkoitukseen, jota varten ne on toimitettu. Poikkeusta koskeva pyyntö on kantajien mukaan laadittu asetuksen N:o 793/93 nojalla toteutetun nikkelikarbonaattien vaarojen arvioinnin yhteydessä eikä niiden luokittelemiseksi vaarallisiksi aineiksi. Erityisesti kantajat eivät katso kyseisessä pyynnössä tunnustaneensa sellaisten tieteellisten perusteiden olemassaoloa, jotka oikeuttaisivat soveltamaan nikkelisulfaattiin pahinta mahdollista skenaariota. Näin ollen komission olisi pitänyt kuulla tai ainakin kuunnella kantajia ennen poikkeusta koskevan pyynnön käyttämistä muihin tarkoituksiin kuin siihen, johon se oli toimitettu.

85 Neljänneksi kantajat katsovat, että riidanalaiset toimet vaikuttavat Norilsk Nickelin asemaan nikkelikarbonaattiteollisuuden edustajana keskusteluissa esittelijän, DEPA:n ja komission kanssa. Norilsk Nickelin edeltäjä OMG suurimpana tuottajana oli nimittäin nimitetty nikkelikarbonaattiteollisuutta edustavaksi yhtiöksi erityisesti DEPA:n ja ECB:n kanssa käytävissä neuvotteluissa, jotka koskivat asetuksen N:o 793/93 nojalla toteutettavaa vaarojen arvioimista, ja sen tehtävänä oli toimittaa kirjallisia huomautuksia, myös poikkeusta koskeva pyyntö, ja pitää yllä tiiviitä yhteyksiä näihin tahoihin. Tästä seuraa, että riidanalaiset toimet koskevat Norilsk Nickeliä erikseen, niin sen asemassa nikkelikarbonaattiteollisuuden edustajana kuin DEPA:n ja komission neuvottelukumppaninakin. Kantajat, joita Nickel Institute tukee, kiistävät komission väitteen, jonka mukaan Norilsk Nickel ei voi vedota yhdistetyissä asioissa 67/85, 68/85 ja 70/85, Kwekerij van der Kooy ym. vastaan komissio, 2.2.1988 annettuun tuomioon (Kok., s. 219, Kok. Ep. IX, s. 308, 20–24 kohta) ja asiassa C-313/90, CIRFS

ym. vastaan komissio, 24.3.1993 annettuun tuomioon (Kok., s. I-1125, Kok. Ep. XIV, s. I-95, 29 ja 30 kohta), koska se ei ole ammatillinen yhdistys, sillä tässä oikeuskäytännössä korostetaan pikemminkin kyseisen organisaation neuvottelijan asemaa kuin sen oikeudellista muotoa. Tältä osin Nickel Institute lisää, ettei se olisi voinut toimia teollisuuden edustajana nikkelikarbonaattien vaarojen arvioinnissa, koska asetuksessa N:o 793/93 edellytetään, että kyseisten aineiden valmistajien ja maahantuojien on osallistuttava arviointiin.

86 Viidenneksi riitautetut luokitukset koskevat kantajien mielestä niitä erikseen, koska ne osallistuivat aktiivisesti nikkelikarbonaattien vaarojen arviointimenettelyyn, joka johti kyseessä oleviin toimiin sisältyvien riitautettujen luokitusten laatimiseen. Tältä osin riitautetut luokitukset ovat kantajien mukaan verrattavissa kilpailualan, polkumyyntialan tai valtiontukialan täytäntöönpanotoimenpiteisiin, jotka niihin johtavaan menettelyyn aktiivisesti osallistunut toimija voi riitauttaa. Näiden toimenpiteiden tavoin aineen luokitus direktiivin 67/548 nojalla ei perustu puhtaasti poliittiseen päätökseen, jonka tekemisessä toimielimillä on laaja harkintavalta, vaan se on määritettävä suurelta osin määritettyjen ja objektiivisten perustelujen perusteella ja erityisesti kyseisen direktiivin liitteessä VI kuvattujen edellytysten ja tieteellisten tietojen mukaisesti. Lisäksi kantajat ovat nyt esillä olevassa asiassa samanlaisessa tilanteessa kuin polkumyyntiasetuksen antamiseen johtaneeseen tutkimusmenettelyyn osallistunut tuottaja, koska ne osallistuivat aktiivisesti menettelyyn, joka johti riitautettuihin luokituksiin, jotka perustuivat erityisesti poikkeusta koskevaan pyyntöön.

87 Lopuksi kantajat katsovat, että edellä 80–86 kohdassa esitettyjä päätelmiä on sovellettava soveltuvin osin riitautettuihin luokituksiin sellaisena kuin ne on esitetty riidanalaisessa asetuksessa, koska ne ovat seurausta ”automaattisesta siirrosta” ja identtisiä riidanalaisessa direktiivissä esitettyjen luokitusten kanssa.

88 Vaatimuksesta kumota komission ”päätös”, joka koskee poikkeusta koskevan pyynnön käyttämistä riitautettujen luokitusten perusteena, kantajat, joita Nickel Institute tukee, väittävät, että pikemminkin toimen pääsisällön kuin sen muodon perusteella on määritettävä, onko toimella sellaisia oikeusvaikutuksia, jotka voivat olla kanteen kohteena. On kuitenkin selvää, että komissio päätti tietyllä hetkellä luokitella nikkelikarbonaatit pelkästään poikkeusta koskevan pyynnön perusteella. Komissio ei nimittäin ole esittänyt riitautettujen luokitusten tueksi mitään tietoa tai näyttöä, joka liittyisi sen omaan nikkelikarbonaattien tyypillisiä ominaisuuksia koskevaan vaarojen arviointiin, koska ainoaa tässä yhteydessä merkittävää tekijää eli välitöntä myrkyllisyyttä suun kautta otettuna koskevaa tutkimusta oli jo käytetty puhtaan nikkelin edellisessä luokituksessa.

89 Käyttäessään poikkeusta koskevaa pyyntöä tähän tarkoitukseen komissio on kantajien mukaan lisäksi loukannut luottamuksensuojan periaatetta. Kantajat saattoivat nimittäin perustellusti olettaa, että niiden asetuksen N:o 793/93 mukaisesti toimittamia tietoja ei käytettäisi direktiivin 67/548 nojalla epäsuotuisampaan luokitukseen ja että luokitellakseen nikkelikarbonaatit komissio toteuttaa oman tieteellisen arviointinsa näille aineille tyypillisistä vaaroista kyseisen direktiivin 4 artiklan ja liitteen VI mukaisesti.

90 Kantajien mukaan riidanalainen ”päätös” ei myöskään ole pelkästään olennainen osa riidanalaista direktiiviä, vaan sillä on myös itsenäisiä oikeusvaikutuksia. On nimittäin mahdollista, että kolmannet osapuolet, kuten nikkelikarbonaattien käyttäjät, katsovat kantajien olevan vastuussa poikkeusta koskevan pyynnön kielteisistä vaikutuksista myös muihin, huonosti liukenevien nikkeliyhdisteiden myöhempiin luokituksiin.

91 Tältä osin Nickel Institute täsmentää lähinnä, että poikkeusta koskevalla pyynnöllä on ollut ja on edelleen vakavia seurauksia sen jäsenyrityksille, koska pyynnön käyttö

vaikuttaa moniin muihin niiden tuottamiin, maahantuomiin ja käyttämiin nikkeliaineisiin. Direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kolmannenkymmenennen ensimmäisen kerran 15.1.2009 annetussa komission direktiivissä 2009/2/EY (EUVL L 11, s. 6), nikkelihydrokarbonaatit, nikkelidihydroksidi ja kuusitoista muuta huonosti liukenevaa nikkelistä johdettua ainetta on siis luokiteltu ”ihmisille syöpää aiheuttaviksi” poikkeusta koskevan pyynnön ja riitautettujen luokitusten perusteella ilman niille tyypillisten ominaisuuksien tai niiden syöpää tai muita merkittäviä vaikutuksia ihmisen terveyteen aiheuttavien ominaisuuksien riippumatonta arviointia.

92 Lisäksi kantajat, joita Nickel Institute tukee, kiistävät sen, että kanne olisi menettänyt kohteensa, koska direktiivin 67/548 liite I on kumottu asetuksen N:o 1272/2008 55 artiklan 11 kohdassa.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

– Väitetystä ”päätöksestä”, joka koskee poikkeusta koskevan pyynnön käyttämistä riitautettujen luokitusten perusteena, esitetyn kumoamisvaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

93 Siltä osin kuin kanne liittyy väitettyyn ”päätökseen”, joka koskee poikkeusta koskevan pyynnön käyttämistä riitautettujen luokitusten perusteena, sen tutkittavaksi ottamisesta voidaan todeta, että kuten komissio väittää, vaikka tällainen ”päätös” olisi olemassa, se muodostaisi välivaiheen tai valmistelevan toimen näihin luokituksiin johtaneessa direktiivin 67/548 tekniseen kehitykseen mukauttamista koskevassa menettelyssä. Tällainen toimi ei sellaisenaan voi olla kumoamiskanteen kohteena EY

230 artiklassa tarkoitetulla tavalla, koska sillä ei ole sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voisivat vaikuttaa kantajien etuihin muuttamalla selvästi näiden oikeusasemaa (ks. vastaavasti asia C-251/08 P, Ayyanarsamy v. komissio ja Saksa, määräys 17.3.2009, 14 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja edellä 83 kohdassa mainittu asia Arizona Chemical ym. v. komissio, määräyksen 55 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

94 Tällaiseen valmistelevaan toimeen liittyviin mahdollisiin lainvastaisuuksiin on nimittäin vedottava sellaisen kanteen tueksi, joka on nostettu tällaisen valmistelevan toimen perusteella toteutetusta lopullisesta toimesta (ks. vastaavasti asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok., s. 2639, Kok. Ep. VI, s. 231, 12 kohta). ”Päätöksen” laillisuus voidaan siis kyseenalaistaa ainoastaan liitännäisesti menettelyn päätteeksi toteutetuista toimista, toisin sanoen nyt esillä olevassa asiassa riidanalaisista toimista, nostetun kanteen tueksi (ks. vastaavasti asia T-498/07 P, Krcova v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 8.6.2009, 55 ja 56 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

95 On siis selvitettävä, koskevatko riidanalaisissa toimissa esitetyt riitautetut luokitukset kantajia erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

– Riidanalaisten toimien osittaista kumoamista koskevan vaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

96 Riidanalaiset toimet, myös riitautetut luokitukset, ovat yleisesti sovellettavia, koska niitä sovelletaan objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin ja niiden oikeusvaikutukset

kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin, toisin sanoen kaikkiin kyseisiä aineita tuottaviin ja/tai myyviin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin. Ei kuitenkaan ole mahdotonta, että vaikka säädös on luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan yleisesti sovellettava, koska sitä sovelletaan kaikkiin niihin taloudellisiin toimijoihin, joita asia koskee, se voi koskea tiettyjä niistä erikseen (asia C-362/06 P, Sahlstedt ym. v. komissio, tuomio 23.4.2009, Kok., s. I-2903, 29 kohta; asia T-223/01, Japan Tobacco ja JT International v. parlamentti ja neuvosto, määräys 10.9.2002, Kok., s. II-3259, 29 kohta ja asia T-154/02, Villiger Söhne v. neuvosto, määräys 30.4.2003, Kok., s. II-1921, 40 kohta; ks. vastaavasti myös asia C-309/89, Codorniú v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok., s. I-1853, Kok. Ep. XV, s. I-177, 19 kohta).

97 Tältä osin on muistutettava, että muu luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö kuin se, jolle toimi on osoitettu, voi väittää, että toimi koskee sitä erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla, ainoastaan, jos kyseinen toimi vaikuttaa siihen tiettyjen sille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuu kaikista muista ja se voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok., s. 197 ja 223, Kok. Ep. I, s. 181, ja asia C-444/08 P, Região autónoma dos Açores v. neuvosto, määräys 26.11.2009, 36 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

98 Kun päätös vaikuttaa sellaiseen henkilöryhmään, jonka jäsenet olivat tiedossa tai yksilöitävissä toimen tekoajankohtana tämän ryhmän jäsenille ominaisten kriteerien perusteella, kyseisen toimen voidaan myös katsoa koskevan niitä erikseen taloudellisten toimijoiden rajoitettuun piiriin kuuluvina henkilöinä (yhdistetyt asiat C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomio 22.6.2006, Kok., s. I-5479, 60 kohta; asia C-125/06 P, komissio v. Infront WM, tuomio 13.3.2008 Kok., s. I-1451, 71 kohta ja edellä 96 kohdassa mainittu asia Sahlstedt ym. v. komissio, tuomion 30 kohta).

99 Se, että on mahdollista jollakin tarkkuudella määrittää niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin toimea sovelletaan, tai jopa yksilöidä nämä oikeussubjektit, ei kuitenkaan mitenkään merkitse sitä, että toimi koskisi näitä oikeussubjekteja erikseen, jos on selvää, että toimea sovelletaan siinä objektiivisesti määritellyn oikeudellisen tilanteen tai tosiseikaston perusteella (edellä kohdassa 96 mainittu asia Sahlstedt ym. v. komissio, tuomion 31 kohta ja asia C-503/07 P, Saint-Gobain Glass Deutschland v. komissio, määräys 8.4.2008, Kok., s. I-2217, 70 kohta).

100 Riidanalaisten toimien kumoamisvaatimuksen tutkittavaksi ottamista on tarkasteltava näiden periaatteiden valossa.

101 Kantajat väittävät sen väitteensä tueksi, jonka mukaan riitautetut luokitukset koskevat niitä erikseen, ensinnäkin, että ne muodostavat kahden muun nikkelikarbonaatteja markkinoille saattavan yhtiön kanssa toimijoiden rajoitetun ryhmän, joka yhdessä toimitti yhteisestä sopimuksesta asetuksen N:o 793/93 mukaisen vaaran arvioimismenettelyn yhteydessä poikkeusta koskevan pyynnön, jonka sisältöä komissio laittomasti käytti riitautettujen luokitusten laatimiseen. Toiseksi kantajilla on tämän asetuksen nojalla erityiset menettelylliset takeet, joita sovelletaan tosiasiassa riidanalaisen direktiivin antamiseen johtaneessa menettelyssä. Kolmanneksi komissio on loukannut kantajien menettelyllisiä oikeuksia, erityisesti oikeutta tulla kuulluksi, koska se ei ole kuullut niitä ennen poikkeusta koskevan pyynnön käyttämistä muuhun kuin siihen tarkoitukseen, johon se oli toimitettu. Neljänneksi Norilsk Nickel on yksilöity nikkelikarbonaattiteollisuuden edustajan ominaisuudessaan DEPA:n ja ECB:n kanssa käytävissä neuvotteluissa, jotka koskevat aineiden vaarojen arviointia asetuksen N:o 793/93 nojalla. Viidenneksi riitautetut luokitukset koskevat erikseen kantajia, koska ne ovat osallistuneet aktiivisesti kyseiseen vaarojen arviointimenettelyyn, joka johti välittömästi riitautettujen luokitusten laatimiseen.

102 Ensinnäkin on selvitettävä, oliko kantajilla riitautettuihin luokituksiin johtaneessa menettelyssä nimenomaisesti taattuja menettelyllisiä oikeuksia, jotka olivat omiaan yksilöimään ne adressaateiksi, koska tämä seikka on keskeinen kantajien väitteissä.

103 Tältä osin on huomautettava aluksi, että henkilö voidaan sen perusteella, että hän osallistuu unionin toimen antamismenettelyyn, yksilöidä kyseiseen toimeen nähden ainoastaan siinä tilanteessa, että unionin lainsäädännössä on säädetty menettelyllisistä takeista kyseisen henkilön hyväksi. Näin ollen kun unionin oikeuden säännöksen mukaan päätöstä tehtäessä on noudatettava menettelyä, jossa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi vedota mahdollisiin oikeuksiinsa, kuten oikeuteen tulla kuulluksi, kyseisellä henkilöllä oleva erityinen oikeusasema johtaa siihen, että hänet voidaan yksilöidä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla (ks. asia C-483/07 P, Galileo Lebensmittel v. komissio, määräys 17.2.2009, Kok., s. I-959, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

104 On kuitenkin lisättävä, että tällainen yksilöiminen tunnustetaan vain siltä osin kuin näistä menettelyllisistä takeista on säädetty sovellettavassa lainsäädännössä (ks. vastaavasti asia C-263/02 P, komissio v. Jégo-Quéré, tuomio 1.4.2004, Kok., s. I-3425, 47 kohta; asia C-368/05 P, Polyelectrolyte Producers Group v. komissio ja neuvosto, määräys 8.12.2006, 58 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa; edellä 103 kohdassa mainittu asia Galileo Lebensmittel v. komissio, määräyksen 46 ja 54 kohta; asia T-13/99, Pfizer Animal Health v. neuvosto, tuomio 11.9.2002, Kok., s. II-3305, 101 kohta ja asia T-70/99, Alpharma v. neuvosto, tuomio 11.9.2002, Kok., s. II-3495, 93 kohta). Oikeuskäytännöstä siis ilmenee, että kantajan aktiivinen osallistuminen menettelyyn, erityisesti kun menettelyn tarkoituksena on hyväksyä yleisesti sovellettavia toimia, on omiaan yksilöimään sen ainoastaan siltä osin kuin kyseinen osallistuminen perustuu tällaisiin menettelyllisiin takeisiin (ks. vastaavasti asia T-215/00, La Conqueste v. komissio, määräys 30.1.2001, Kok., s. II-181, 42 ja 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja edellä 83 kohdassa mainittu asia Arizona Chemical ym. v. komissio, määräyksen 73 kohta).

105 On kuitenkin todettava, että kantajat myöntävät itsekin, ettei niillä ole direktiivin 67/548 tai asetuksen N:o 1272/2008 nojalla tällaisia menettelyllisiä takeita, joiden perusteella niiden kanteet voitaisiin ottaa tutkittavaksi.

106 Riidanalaisen direktiivin osalta on palautettava mieliin, että erityisesti direktiivin 67/548 liitteessä VI olevissa jaksoissa 4.1.2–4.1.5 tarkoitetuissa hyväksymismenettelyyn sovellettavissa menettelysäännöissä ei säädetä tällaisista menettelyllisistä takeista niiden toimijoiden hyväksi, joihin direktiivin 67/548 tekniseen kehitykseen mukauttamisen tulos mahdollisesti vaikuttaa (ks. vastaavasti edellä 83 kohdassa mainittu asia Arizona Chemical ym. v. komissio, määräyksen 72–80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

107 Sama koskee asetuksen N:o 1272/2008 säännöksiä ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohtaa ja sen 54 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä päätöksen 1999/468 5 a artiklan 1–4 kohdan kanssa (ks. edellä 20–22 kohta), joissa säädetään riidanalaisen asetuksen antamisesta. Tätä arviointia ei kyseenalaista se, että asetuksen N:o 1272/2008 37 artiklan 2–4 kohdassa (ks. edellä 19 kohta) säädetään valmistajien, maahantuojien tai loppukäyttäjien oikeudesta toimittaa Euroopan kemikaalivirastolle ehdotus aineen luokituksesta ja yhdenmukaisista merkinnöistä ja saada huomautuksensa esitettyään lausunto Euroopan kemikaaliviraston vaaran arviointikomitealta. Asetuksen N:o 1272/2008 37 artiklassa säädettyjä mahdollisia menettelyllisiä takeita on nimittäin tarkoitus soveltaa ainoastaan sillä edellytyksellä, että joko kansallinen viranomainen tai valmistaja, maahantuoja tai loppukäyttäjä esittää tällaisen ehdotuksen, mitä nyt esillä olevassa asiassa ei ole tapahtunut.

108 Siltä osin kuin kantajat vetoavat asetuksen N:o 793/93 mukaiseen menettelylliseen asemaansa, on todettava, että erityisiä menettelyllisiä oikeuksia ja velvoitteita koskevissa

asetuksen 6–10 artiklassa (ks. edellä 23–28 kohta) toki säädetään niiden toimijoiden, joita asia koskee, aktiivisesta osallistumisesta vaarojen arviointiin kyseessä olevien ensisijaisten aineiden luettelon ja todettujen vaarojen rajoittamiseen tarkoitettuja toimintaperiaatteita tai toimenpiteitä koskevien mahdollisten ehdotusten laatimiseksi. On kuitenkin todettava, että yhtäältä asetuksen N:o 793/93 säännöksiä ei sovelleta aineen luokittelua vaaralliseksi aineeksi koskevaan menettelyyn ja että toisaalta nikkelikarbonaattien vaarojen arviointimenettelyssä, joka on erillinen riitautettuihin luokituksiin johtaneesta menettelystä, päädyttiin saman asetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti näiden aineiden sisällyttämiseen asetuksen N:o 2364/2000 nojalla neljänteen ensisijaisten aineiden luetteloon (ks. edellä 32 kohta). Tämän näkemyksen vahvistaa asetuksen N:o 793/93 11 artiklan 1–3 kohta, joiden mukaan komissio päättää tarvittaessa ehdottaa yhteisön toimenpiteitä direktiivin 76/769 yhteydessä tai muiden olemassa olevien yhteisön välineiden avulla vasta loppuun saatetun vaarojen arvioinnin ja kyseessä olevan asetuksen 15 artiklassa säädetyssä komiteamenettelyssä mahdollisesti esitetyn suositellun toimintaperiaatteen perusteella (ks. edellä 26 kohta). On kuitenkin todettava, ettei säännöksissä säädetä lainkaan niistä edellytyksistä, joiden mukaan vaarojen arvioinnin tulokset tai mahdollinen suositeltu toimintaperiaate voivat antaa aihetta kyseisen aineen luokitusta koskevan ehdotuksen laatimiseen direktiivin 67/548 tai jopa asetuksen N:o 1272/2008 nojalla, mikä osoittaa, että vaarojen arviointimenettely on riippumaton aineen vaaralliseksi aineeksi luokittelua koskevasta menettelystä.

109 Edellä mainituissa asetuksen N:o 793/93 säännöksissä ei siis säädetä menettelyllisistä takeista, joita sovellettaisiin aineen luokitteluun vaaralliseksi aineeksi direktiivin 67/548 tai asetuksen N:o 1272/2008 nojalla. Niissä ei myöskään luoda sellaista yhteyttä yhtäältä aineen vaarojen arviointimenettelyn ja toisaalta aineen vaaralliseksi aineeksi luokitusta koskevan menettelyn välille, josta voitaisiin päätellä, että asetuksessa

N:o 793/93 taattuja menettelyllisiä takeita sovelletaan viimeksi mainitussa menettelyssä, vaikkakin vain tosiasiassa, kuten kantajat väittävät.

110 On siis hylättävä väite, jonka mukaan menettelylliset takeet ja niiden käyttäminen vaarojen arviointimenettelyssä ovat omiaan yksilöimään kantajat riitautettujen luokitusten osalta, koska viimeksi mainitut eivät ole seurausta vaarojen arvioinnista asetuksen N:o 793/93 nojalla vaan seurausta erillisistä menettelyistä direktiivin 67/548 ja asetuksen N:o 1272/2008 mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen, eikä kantajilla näissä menettelyissä ole tällaisia takeita.

111 Viimeksi mainittuihin menettelyihin liittyvien menettelyllisten takeiden puuttuessa ei myöskään voida hyväksyä väitettä, jonka mukaan kantajat olisi yksilöity sen vuoksi, että ne ovat osallistuneet aktiivisesti nikkelikarbonaattien vaarojen arviointimenettelyyn. Samoin on hylättävä väite, jonka mukaan tekniikan kehitykseen mukauttamista koskevat menettelyt olisivat verrattavissa muihin hallinnollisiin menettelyihin, kuten kilpailualan, valtiontukialan tai polkumyyntialan menettelyihin, joiden yhteydessä on taattava ja kunnioitettava nimenomaisilla säännöksillä taattuja tiettyjä puolustautumisoikeuksia annettaessa yksittäistapausta koskeva tai yleisesti sovellettava toimi (ks. vastaavasti edellä 83 kohdassa mainittu asia Arizona Chemical ym. v. komissio, määräyksen 58 ja 74 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), sillä juuri siitä ei ole kyse nyt esillä olevassa asiassa.

112 Toiseksi kantajat eivät ole väittäneet, että riidanalaisten toimien hyväksymiseen johtaneissa menettelyissä Norilsk Nickel olisi toiminut nikkeliteollisuuden edustajana ja pääasiallisena neuvottelijana, kuten se toimi asetuksen N:o 793/93 mukaisessa vaarojen arviointimenettelyssä. Lisäksi edellä 105–111 kohdassa esitetyistä seikoista seuraa, että tällainen asema, jos se osoitettaisiin todeksi, viimeksi mainitussa menettelyssä ei

välttämättä ulotu direktiivin 67/548 ja asetuksen N:o 1272/2008 mukauttamista tekniikan kehitykseen koskeviin menettelyihin. Näin ollen Norilsk Nickelin ei voida katsoa tulleen yksilöidyksi tämän aseman vuoksi riitautettujen luokitusten osalta, eikä sen pelkkään vaarojen arviointimenettelyyn osallistumisen osalta ole tarpeen selvittää, oliko mahdollista, että sen osalta täyttyvät edellä 85 kohdassa mainituissa yhdistetyissä asioissa Kwekerij van der Kooy ym. vastaan komissio (tuomion 20–24 kohta) ja asiassa CIRFS ym. vastaan komissio (tuomion 29 ja 30 kohta) todetut yksilöitävyyttä koskevat kriteerit.

113 Kolmanneksi kantajat eivät ole näyttäneet toteen, että niillä olisi ollut oikeus tulla kuulluiksi, mitä komissio on väitetysti rikkonut, koska se ei kuullut kantajia ennen poikkeusta koskevan pyynnön käyttämistä vaarojen arviointimenettelyn ulkopuolella ja/tai muussa tarkoituksessa (ks. edellä 84 kohta). Asetuksen N:o 793/93 9 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 10 artiklan 1 kohdassa tai 11 artiklan 1–3 kohdassa ei nimittäin säädetä tällaisesta oikeudesta sen jälkeen, kun valmistajat ja maahantuojat ovat esittäneet pyynnön, joka koskee vapautusta kaikista lisäkokeista tai osasta niitä ja joka on hyväksytty. Kantajat eivät myöskään ole väittäneet, että poikkeusta koskeva pyyntö olisi sisältänyt saman asetuksen 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja, jotka komission olisi pitänyt suojata. Tältä osin on myös muistutettava, että yleisesti sovellettavien toimien valmistelumenettely tai niiden luonne eivät lähtökohtaisesti edellytä unionin oikeuden yleisten periaatteiden, kuten kuulluksi tulemista koskevan oikeuden, nojalla kyseessä olevien henkilöiden osallistumista, koska niiden poliittisten tahojen, jotka antavat nämä toimet, oletetaan edustavan näiden henkilöiden etuja (ks. edellä 83 kohdassa mainittu asia Arizona Chemical ym. v. komissio, määräyksen 73 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Joka tapauksessa on niin, että vaikka komissio olisi riitautettuihin luokituksiin johtaneessa menettelyssä käyttänyt perusteena poikkeusta koskevaa pyyntöä kantajien esittämällä tavalla, edellä 103 ja 104 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä seuraa, että kun otetaan huomioon vaarallisten aineiden luokitusmenettelyn riippumattomuus suhteessa tiettyjen aineiden vaarojen arviointimenettelyyn ja koska nyt esillä olevassa asiassa sovellettavassa lainsäädännössä ei nimenomaisesti taata menettelyllisiä oikeuksia, kantajat eivät voi

väittää, että niillä on riidanalaisia luokituksia koskeva asiavaltuus, sellaisen menettelyllisen takeen perusteella, joka koskee ainoastaan vaarojen arviointimenettelyä.

114 Neljänneksi on selvitettävä, ovatko kantajien, PCF:n ja Königswarterin välinen sopimus poikkeusta koskevasta pyynnöstä sekä pyynnön olemassaolo ja se, että komissio on käyttänyt pyyntöä, omiaan yksilöimään ne edellä 98 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetuksi toimijoiden rajoitetuksi ryhmäksi.

115 Tältä osin on aluksi todettava, että kantajat eivät ole väittäneet olevansa ainoita nikkelikarbonaatin tuottajia ja myyjiä, joihin riitautetut luokitukset ovat vaikuttaneet.

116 Toiseksi on toki kiistatonta, että yhtäältä kantajat ja kaksi muuta poikkeusta koskevan pyynnön allekirjoittanutta toimijaa olivat ainoat nikkelikarbonaattien vaarojen arviointimenettelyyn aktiivisesti osallistuneet tahot ja että toisaalta DEPA oli käyttänyt poikkeusta koskevaa pyyntöä tukeakseen myöhempää ehdotustaan nikkelikarbonaattien luokittelemiseksi vaarallisiksi aineiksi direktiivin 67/548 nojalla. Lisäksi toisin kuin muut nikkelialan toimijat, joita asia mahdollisesti koskee, nämä neljä toimijaa olivat selvästi yksilöitävissä ja jopa niiden viranomaisten yksilöimiä, jotka vastasivat luokitusehdotuksen tutkimisesta ja käsittelystä sekä sitä koskevan lopullisen päätöksen tekemisestä.

117 On kuitenkin katsottava, etteivät nämä tekijät riitä yksilöimään kantajia riitautettujen luokitusten osalta.

118 On todettava, että poikkeusta koskevan pyynnön esittäminen yhdessä ei luo näille toimijoille saavutettua tai subjektiivista oikeutta, koska poikkeusta koskeva pyyntö on ainoastaan niiden asetuksen N:o 793/93 9 artiklan 3 kohdan nojalla esittämä pyyntö saada vapautus tietyistä lisäkokeista kyseessä olevan aineen vaaran arvioinnissa. Tämä seikka ei siis ole näiden toimijoiden tunnusomainen erityispiirre, jota voitaisiin verrata yhteiskunnallisesti erittäin merkittävän urheilutapahtuman televisioinnin yksinoikeuksien haltijan asemaan, mistä oli kysymys edellä 98 kohdassa mainitussa asiassa komissio vastaan Infront WM (tuomion 73-77 kohta), ennen riidanalaisen toimenpiteen hyväksymistä tehdyn sopimuksen osapuolen asemaan, mistä oli kysymys asiassa 11/82, Piraiki-Patraiki ym. vastaan komissio, jossa annettiin tuomio 17.1.1985 (Kok., s. 207, 31 kohta), tai tukijärjestelmän perusteella tehdyn valtion myöntämän luvan mukaiseen erityiseen verotuskohteluun oikeutetun asemaan, mistä oli kysymys edellä 98 kohdassa mainituissa yhdistetyissä asioissa Belgia ja Forum 187 vastaan komissio (tuomion 59–63 kohta).

119 Lisäksi oikeuskäytännössä on ainoastaan poikkeustapauksessa tunnustettu tällaisten erityisten ominaisuuksien siihen perustuva yksilöllistävä luonne, että riidanalaisilla toimenpiteillä pyrittiin nimenomaan vaikuttamaan näiden olemassa olevien oikeuksien ulottuvuuteen ja harjoittamiseen, joiden olemassaolon toimivaltainen toimielin tiesi etukäteen tai joiden haltijat olivat täysin yksilöitävissä (ks. vastaavasti edellä 118 kohdassa mainittu asia Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomion 31 kohta; edellä 98 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomion 63 kohta; edellä 98 kohdassa mainittu asia komissio v. Infront WM, tuomion 72 ja 76 kohta; edellä 103 kohdassa mainittu asia Galileo Lebensmittel v. komissio, määräyksen 46 kohta ja asia T-213/02, SNF v. komissio, määräys 6.9.2004, Kok., s. II-3047, 68–70 kohta).

120 Nyt esillä olevassa asiassa kantajat eivät kuitenkaan voi vedota olemassa oleviin oikeuksiin, joihin riitautetut luokitukset ovat voineet vaikuttaa, ja väittää näin ollen, että ne olisivat erityisesti koskeneet juuri kantajia verrattuna muihin toimijoihin, joita luokitukset mahdollisesti koskevat, koska poikkeusta koskeva pyyntö ei vastaa tällaista oikeutta. Näin ollen se, että toimien antamishetkellä on mahdollista määritellä

niiden toimijoiden lukumäärä, joihin riidanalaisia toimia sovelletaan, ja yksilöidä nämä toimijat poikkeusta koskevan pyynnön perusteella, ei merkitse sitä, että toimet koskisivat näitä toimijoita erikseen, jos on selvää, että toimia sovelletaan niissä objektiivisesti määritellyn oikeudellisen tilanteen tai tosiseikaston perusteella (ks. edellä 99 kohta), toisin sanoen nikkelikarbonaattien tuottajan tai jakelijan ominaisuuden perusteella. Vaikka otetaan huomioon poikkeusta koskeva pyyntö, riidanalaiset toimet koskevat kantajia samoin kuin kaikkia muita samassa tilanteessa tosiasiallisesti tai mahdollisesti olevia toimijoita eli nikkelikarbonaatteja tuottavia ja/tai myyviä toimijoita.

121 Tästä seuraa, että kantajat väittävät virheellisesti, että riitautetut luokitukset koskevat niitä erikseen.

122 Riidanalaisten toimien osittaista kumoamista koskeva vaatimus on näin ollen jätettävä tutkimatta.

123 Edellä esitetyn perusteella kanne on jätettävä kokonaisuudessaan tutkimatta, eikä ole tarpeen lausua tutkittavaksi ottamatta jättämistä koskevasta vaatimuksesta, joka koskee kannetta siltä osin kuin siinä vaaditaan riidanalaisen direktiivin osittaista kumoamista.

Oikeudenkäyntikulut

124 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, heidät on komission vaatimusten mukaisesti velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

125 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Tanskan kuningaskunta vastaa siis omista oikeudenkäyntikuluistaan.

126 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä, että väliintulijan on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan. Nyt esillä olevassa asiassa Nickel Institute, joka tukee väliintulijana kantajan vaatimuksia, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Norilsk Nickel Harjavalta Oy ja Umicore SA/NV vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Tanskan kuningaskunta ja Nickel Institute vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 7 päivänä syyskuuta 2010.

kirjaaja
E. Coulon

presidentti
M. Jaeger

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt ..... II - 3965

EY:n perustamissopimuksen ja EUT-sopimuksen määräykset ..... II - 3965

Direktiivi 67/548..... II - 3966

Direktiivin 67/548 tekniikan kehitykseen mukauttamista koskeva menettely ..... II - 3969

Direktiivin 67/548 osittainen kumoaminen, muuttaminen ja korvaaminen asetuksella N:o 1272/2008..... II - 3970

Asetus (ETY) N:o 793/93 ja asetus (EY) N:o 1907/2006..... II - 3975

Asian taustalla olevat tosiseikat ..... II - 3978

Kantajat ja kyseessä olevat aineet ..... II - 3978

Nikkelikarbonaattien vaaran arviointia koskenut menettely ..... II - 3978

Riitautettuihin luokituksiin johtanut menettely..... II - 3980

Asian käsittelyn vaiheet ja osapuolten vaatimukset ..... II - 3987

Oikeudellinen arviointi ..... II - 3991

SEUT 263 artiklan neljännen kohdan sovellettavuus..... II - 3991

Osapuolten lausumat ..... II - 3991

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 3992

Kanteen tutkittavaksi ottaminen..... II - 3995

Osapuolten lausumat ..... II - 3995

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4001

– Väitetystä 5”päätöksestä”, joka koskee poikkeusta koskevan pyynnön käyttämistä riitautettujen luokitusten perusteena, esitetyn kumoamisvaatimuksen tutkittavaksi ottaminen ..... II - 4001

– Riidanalaisten toimien osittaista kumoamista koskevan vaatimuksen tutkittavaksi ottaminen ..... II - 4002

Oikeudenkäyntikulut ..... II - 4012